ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ..... Δρχ. 72.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ..... » 36.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ ..... » 18.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ..... Στερλίναι 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ..... » 5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ..... Δολλάρια 200

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΒ — Ἀριθμὸς φύλλου 497 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 — ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 25-93 | ΠΑΤΡΑΙ, Τρίτη 12 Μαρτίου 1946

Η ΨΗΦΟΣ ΤΗΣ 31 ΜΑΡΤΙΟΥ

Κρίσιμοι εἶναι οἱ καιροὶ τοὺς ὁποίους διέρχεται ἡ Πατρίς. Καὶ εἰς τοὺς κρισίμους καιροὺς, τὸ καθῆκον τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας καὶ τοῦ τύπου ὑπαγορεύει τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τῆς διαφωτίσεως τοῦ μεγάλου λαοῦ μας. Μετὰ μίαν δεκαετίαν μεστὴν κοσμοϊστορικῶν γεγονότων καὶ πρωτοφανῶν ἐσωτερικῶν ἀναταραχῶν, ἰδοὺ καὶ πάλιν καλούμεθα πρὸ τῶν καλπῶν. Ἡ κατάργησις τοῦ δημοσίου βίου καθ' ὅλον τὸ ἐπάρατον τοῦτο διάστημα, ἡ κομμουνιστικὴ μάστιξ, ὁ λιμὸς καὶ ἡ ἀπαθλίωσις, ἀντιμετωπίσθησαν μὲ ἀρκετὰς βεβαίως θυσίας καὶ ἄπειρα ἀτυχῶς θύματα, ἀπὸ τὴν ἀδούλωτον, τὴν ἡρωϊκὴν, τὴν ἀδάμαστον ψυχὴν τῶν Ἑλλήνων. Καὶ μέσῳ μιᾶς ἠλεκτρισμένης εἰσέτι, λόγῳ τῆς πολιτικῆς συγκρούσεως δύο ἀντιθέτων κόσμων καὶ ἀντιθέτων ἰδεολογιῶν, ἀτμοσφαίρας, καλεῖται μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἵνα διὰ τῆς ψήφου του συντελέση εἰς τὴν συγκρότησιν κράτους δικαίου, κράτους ἀξίου καὶ ἱκανοῦ νὰ διεκδικήσῃ καὶ ἐν εἰρήνῃ, ὅσα μεγάλα καὶ ὑπέροχα καὶ ἀσύγκριτα ἐν πολέμῳ ἐπέτυχεν.

Ἐὰν ὅλοι οἱ πολιτικοὶ ἡγέται τῆς χώρας, ἔταισαν ὑπεράνω κομματικῶν ὑπολογισμῶν τὸ ἐθνικὸν συμφέρον, ἡ λαϊκὴ ἐτυμηγορία θὰ εἶχεν ἐκδηλωθῆ ἀπὸ πολλῶν ἤδη μηνῶν. Καὶ ἡ σύνταξις τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους θὰ εἶχεν ἀρχίσει νὰ συντελῆται. Ἀτυχῶς, ἡ ἐμπάθεια, ἡ δημαγωγία, ἡ κομματικὴ ἐκμετάλλευσις, ἡ μανία ἑνίων συνοδοιπόρων τοῦ κομμουνισμοῦ πρὸς κατασυκοφάντησιν τῆς Ἑλλάδος, προκειμένου νὰ ἐξυπηρετηθοῦν ταπεινὰ συμφέροντα, ἠμπόδισαν τὴν ἔξαρσιν ὡρισμένων παλαιῶν ἡγετῶν εἰς τὸ ὕψος τῶν σημερινῶν κρισίμων καιρῶν καὶ οὕτω ὁ τόπος ἀπὸ μηνῶν πολλῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ τέλμα. Ἕως προχθὲς ἀκόμη εὑρέθησαν ἕλληνες πολιτευόμενοι, οἱ ὁποῖοι παραλλήλως πρὸς τὴν γνωστὴν ἀντεθνικὴν πολιτικὴν τῶν κομμουνιστῶν, ἐτορπίλλιζον διὰ μυρίων μέσων ὅ,τι ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τοῦ τόπου αὐτοῦ ηὔχοντο τὰ ἑκατομμύρια τῶν πραγματικῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν.

Καὶ μετὰ μίαν περίοδον μεγάλης τρικυμίας, φθάνομεν ἐπὶ τέλους εἰς τὰς ἐκλογάς. Εἶναι δὲ καθῆκον μας νὰ λησμονήσωμεν τὸ παρελθὸν καὶ τὰς εὐθύνας ἑκάστου, διότι ΕΠΕΙΓΕΙ ἡ ἐξέτασις τοῦ παρόντος καὶ τοῦ ἀμέσου μέλλοντος. Πάντοτε καὶ πρὸ παντὸς σήμερον, τὸ καθῆκον πρὸς τὴν Πατρίδα μᾶς ἐπιβάλλει τὴν ἀνάγκην τῆς διακηρύξεως ὅτι ὑπὲρ πᾶσαν φιλοδοξίαν, ὑπὲρ πᾶν ἰδανικόν, ὑπὲρ πᾶσαν αἰσθηματολογίαν, ἵσταται ἡ Πατρίς. Ὅταν ἐξακολουθῇ εἰσέτι ἡ πάλη τοῦ Πολιτισμοῦ ἐναντίον τῆς Βαρβαρότητος, διότι δὲν ἐξέλειψαν οἱ Βάρβαροι, ὅταν τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ Ἀλήθεια διεξάγουν μάχην κατὰ τῆς κτηνώδους Βίας καὶ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης, διότι ἀτυχῶς ὁ δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος δὲν ἐξήλειψεν ἀκόμη οὔτε τὴν βίαν, οὔτε τὸ ψεῦδος οὔτε τὴν ἀπάτην, ὅταν ἡ ἀληθινὴ Δημοκρατία ἀγωνίζεται ἀκόμη ἐναντίον τοῦ φασισμοῦ σκληρὸν καὶ ἀδυσώπητον ἀγῶνα διότι ἀτυχῶς τὴν θέσιν τοῦ μαύρου διεδέχθη ὁ ἀπηνὴς ἐρυθρὸς φασισμός, ὅταν συμβαίνουν ὅλα αὐτά, ἔχομεν ἱερὰν ὑποχρέωσιν εἰς ἰαὐτὴν τὴν γωνίαν τῆς Γῆς, ἡ ὁποία ὑπῆρξεν ἔπαλξις, εἶναι ἔπαλξις καὶ θὰ μείνῃ ἔπαλξις τῶν ἱερωτέρων καὶ εὐγενεστέρων ἀγώνων, νὰ ἱστάμεθα ἔνθερμοι προασπισταὶ τῆς ἐλευθερίας, προτάσσοντες τὸ ἐθνικὸν συμφέρον καὶ μόνον, εἰς τὴν μάχην διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τῆς Φυλῆς, διὰ τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος.

* * *

Ἡ ψῆφος τῆς 31ης Μαρτίου θὰ ἀσκήσῃ βαθυτάτην ἐπιρροὴν εἰς τὴν πορείαν τοῦ μέλλοντος τῆς χώρας. Οἱ αὐριανοὶ ψηφοφόροι δέον νὰ ἀναμετρήσουν τὰς εὐθύνας των διότι ἀπὸ τὴν ἐτυμηγορίαν των πρόκειται νὰ κριθῇ ἡ ὕπαρξις τῆς Ἑλλάδος. Εἴτε μετάσχουν, εἴτε ὄχι, οἱ κομμουνισταί εἰς τὰς ἐκλογάς, ὁ κυριαρχῶν τόνος, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ δοθῇ, τὸ μοναδικὸν σύνθημα, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ριφθῇ, εἶναι ἡ προσπάθεια πρὸς δημιουργίαν ἰσχυροῦ ἑλληνικοῦ Κράτους ΑΠΗΛΛΑΓΜΕΝΟΥ ἀπὸ τὴν ἀπειλὴν τῆς κομμουνιστικῆς βίας. Ὁ Ψηφοφόρος καλεῖται νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ Βουλγαρίας καὶ Ἑλλάδος. Ἀμφὶ πρέπει νὰ τίθενται τὰ ζητήματα. Ἵνα ἐννοήσουν πάντες, ὅτι ψῆφος δεδομένη εἰς τὸν ἑλληνικὸν κομμουνισμὸν, ἐνισχύει τοὺς ΕΧΘΡΟΥΣ μας, ἐνισχύει τὴν Βουλγαρίαν, τὸν Τίτο, τὸν Χότζα! Ὅταν τοῦτο, μεθ' ὅσα συνέβησαν καὶ μεθ' ὅσα συμβαίνουν, γίνῃ κοινὴ συνείδησις, ἡ μάχη ἐναντίον τῶν ἐπικινδύνων ἐχθρῶν θὰ κερδηθῇ. Θὰ κερδηθῇ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπως ἐκερδήθη καὶ εἰς τὴν Οὐγγαρίαν καὶ εἰς τὴν Αὐστρίαν καὶ εἰς τὸ Βέλγιον, ὅπως θὰ κερδηθῇ αὔριον εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ μεθαύριον ἀλλοῦ εὐκολώτατα καὶ ἀλλοῦ δυσκολώτερον εἰς τὴν Οἰκουμένην ὁλόκληρον χάριν τῆς σωτηρίας τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ. Θὰ χρειασθῇ καθ' ὅλον τὸ μέχρι τῶν ἐκλογῶν διάστημα, ὡς ἐπράξαμεν καὶ εἰς τὸ παρελθόν, νὰ ἀποδυθῶμεν εἰς λυσσαλέον ἐναντίον τῶν μειοψηφούντων ἀλλὰ δυναμικῶν καὶ ἀποτροπαίων ἐχθρῶν, ἀγῶνα. Θὰ χρειασθῇ νὰ βροντοφωνήσωμεν —ἔστω καὶ ἂν ἡ διεθνὴς ἀτμόσφαιρα καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συμβουλίου Ἀσφαλείας καὶ τὰ στυγερά των ἐγκλήματα τοὺς ἔχουν καταστήσει ράκη—ὅτι ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἔχουν ὑποχρέωσιν διὰ τῆς ψήφου των νὰ συντρίψουν τὸν ἐρυθρὸν φασισμὸν καὶ νὰ τὸν καταστήσουν γελοῖαν καὶ ἀσήμαντον μειοψηφίαν. Ἐὰν μετάσχῃ τῶν ἐκλογῶν, διὰ τοῦ ὅπλου τῆς ψήφου. Ἐὰν ἀπόσχῃ αὐτῶν, διὰ τῆς προσπαθείας, ὥστε ἡ ἀποχὴ νὰ μειωθῇ εἰς τὸ ἐλάχιστον ἐκεῖνο ἐξευτελιστικὸν ὅριον, ὥστε δακτυλοδεικτούμενοι νὰ εἶναι τὴν ἐπομένην τῶν ἐκλογῶν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐξακολουθοῦν ὑπακούοντες εἰς τὰ κελεύσματα τῆς Κομιντέρν, νὰ φέρουν τὸν τίτλον τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἑλλάδος.

* * *

Παραλλήλως ὅμως πρὸς τὴν διαφώτισιν τοῦ μεγάλου λαοῦ μας ἀναφορικῶς πρὸς τὴν πλευρὰν τοῦ ἀκατονομάστου ἐχθροῦ, θὰ χρειασθῇ μὲ τὴν γλῶσσαν πάντοτε τῆς εὐπρεπείας, ἡ ὁποία χαρακτηρίζει τοὺς εὐγενεῖς πολιτικοὺς ἀγῶνας ὅπως πρὸς τὴν μᾶζαν τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τῶν Ἑλλήνων ἐθνικοφρόνων, λεχθοῦν μέχρι τῶν ἐκλογῶν πολλά. Καὶ ἐὰν τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν κομμουνιστῶν πρέπει νὰ χαρακτηρίζῃ ὁ φανατισμὸς τῆς ἐθνικοφρόνος μάζης, τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας, ἐφ' ὅσον ἐθεσπίσθη ἡ ἀναλογική, πρέπει νὰ ἐμπνέουν ἡ σύνεσις, ἡ ὀρθοφροσύνη καὶ ἡ κρίσις.

Εἰς οὐδένα εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ ἀγνοῇ ὅτι ὁ ἀγὼν τείνει νὰ προσλάβῃ καθαρῶς πολιτειακὸν χαρακτῆρα. Ἡ πραγματικότης κατέστη διάφορος ἀπὸ τὰ συμφωνηθέντα. Καὶ ὑπῆρξε θανάσιμον σφάλμα ὅτι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς δὲν προετάχθη τὸ δημοψήφισμα, ὥστε τελείως ἀνεπηρέαστος ὁ λαὸς νὰ ἀναζητήσῃ εἰς τὰς ἐκλογὰς τὴν πολιτικήν του ἡγεσίαν. Ἐξωτερικοὶ λόγοι σοβαροί, ἐνισχυθέντες πιθανῶς ἀπὸ εἰσηγήσεις αἱ ὁποῖαι ἐνδεχομένως εἶχον τὸ κίνητρον τῆς ὑστεροβουλίας, ἐπέβαλον ὥστε νὰ προταχθοῦν αἱ ἐκλογαί.....

Πρέπει ἄρα γε νὰ ἐμποδίσωμεν τὴν ἀνασύνταξιν τοῦ Κράτους, προκειμένου νὰ περάσῃ πολὺς ἢ ὀλίγος χρόνος διὰ νὰ πείσωμεν τοὺς Συμμάχους μας ὅτι βλάπτει θανασίμως τὸ Ἔθνος ἡ παράτασις τῆς Πολιτειακῆς ἐκκρεμότητος; Καὶ ποῖον ρόλον δύναται νὰ παίξῃ ἡ ἐξωτερικὴ μορφὴ τοῦ Πολιτεύματος, ὅταν μύρια προβλήματα ἀναμένουν τὴν λύσιν των εἰς τὴν μεταπολεμικὴν Ἑλλάδα;

Εἶναι ἀνάγκη νὰ ὁμιλήσωμεν καθαρὰ καὶ εἰλικρινῶς: Σεβόμεθα τῆς πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ τὴν διαφαινομένην προτίμησιν ὑπὲρ τῆς Βασιλευομένης Δημοκρατίας.

Αἱ διαπιστώσεις εἶναι ἁπταί: Εἴτε ἀπὸ ἀγάπην πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως, εἴτε ἀπὸ ἀντίδρασιν τὴν ὁποίαν προεκάλεσαν τὰ ΟΡΓΙΑ τῶν κομμουνιστῶν, εἴτε ἐκ πεποιθήσεως ὅτι ὁ αἱρετὸς ἀνεύθυνος ἄρχων δέν εὐνοεῖται εἰς τὴν χώραν μας, ἔχει δημιουργηθεῖ εἰς τὸν τόπον ἡ πεποίθησις μεταξὺ μεγάλων μαζῶν τοῦ λαοῦ περὶ τὸν θεσμὸν τῆς Βασιλευομένης δημοκρατίας μὲ τὸν ὁποῖον ἄλλωστε ἡ Ἑλλὰς ἔζησε καὶ ἐμεγαλούργησε πολλὰς δεκαετίας ἀπὸ τοῦ 1863.

Ἡ βασιλευομένη ὅμως δημοκρατία δὲν εἶναι κόμμα. Εἶναι θεσμός. Καὶ ἡ προτίμησις πρὸς τὸν θεσμὸν αὐτόν, ὑπάρχει ἡ εὐχέρεια νὰ ἐκδηλωθῇ εἰς τὸ μετεκλογικὸν δημοψήφισμα. Ὄχι μόνον οὐδεὶς θὰ τὴν ἐμποδίσῃ ἀλλ' ἀποτελεῖ χρέος τιμῆς τῆς μετεκλογικῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐπιδιώξῃ ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῶν Συμμάχων τὴν διενέργειαν τοῦ δημοψηφίσματος ὥστε νὰ πτύσῃ τὸ καθεστωτικὸν καὶ παρεμποδίζῃ τὸ κολοσσιαῖον ἔργον τῶν αὐριανῶν κυβερνητῶν, ὥστε ἐν ὄψει τῶν χιλιάδων προβλημάτων ποὺ πρόκειται νὰ μᾶς ἀπασχολήσουν νὰ ἔχωμεν ἐπὶ τέλους λυτρωθῆ ἀπὸ ἓν τοῦ ὁποίου ἄλλωστε ἡ λύσις εἶναι ἀπαραίτητος διότι ἡ ἐκκρεμότης περισπᾷ τὸν λαὸν καὶ οὕτω ὁ τύπος παρεμποδίζει τὴν οὐσίαν. Τύπος εἶναι ἡ μορφὴ τοῦ πολιτεύματος καὶ οὐσία εἶναι ἡ ἐπιτέλεσις τοῦ κολοσσιαίου προγράμματος τῆς ἀνορθώσεως καὶ τῆς ἐντατικῆς ἐργασίας.

* * *

Μᾶς λέγουν ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ὑπῆρξε κατὰ σύμπτωσιν ὁ μεγαλύτερος συμμαχόφιλος ἡγεμὼν τῆς Εὐρώπης. Ὅτι εὑρέθη ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ἔθνους εἰς μίαν στιγμὴν καθ' ἣν ὁλόκληρος ὁ λαὸς διεπνέετο ἀπὸ αἰσθήματα πρωτοφανοῦς πατριωτισμοῦ καὶ ἡρωϊσμοῦ καὶ ὅτι Βασιλεὺς καὶ Λαὸς ὡδηγήθησαν μαζὺ πρὸς τὴν Νίκην καὶ τὴν Δόξαν. Μᾶς λέγουν ὅτι διὰ τὴν 4ην Αὐγούστου, δὲν φέρει ἀκεραίαν τὴν εὐθύνην ὁ Βασιλεύς. Ὅτι ἔπταισαν τότε καὶ οἱ πολιτικοὶ οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχον τὸ ἀνάστημα τοῦ Μεγάλου Βενιζέλου, ὅτι ἂν ἔζη ἐκεῖνος 4η Αὐγούστου δὲν θὰ ὑπῆρχε καὶ ὁ Βασιλεὺς δὲν θὰ ἐφέρετο εἰς τὸ ὀλίσθημα τῆς Δικτατορίας.

Ἀλλὰ ποῖος ἀρνεῖται τὴν ὀρθότητα τῶν ἰσχυρισμῶν αὐτῶν; Ὅπως ποῖος ἀρνεῖται ὅτι τὸ σημερινὸν ρεῦμα εἶναι μόνον προερὸν ψυχώσεως καὶ παραφορᾶς τοῦ λαοῦ;

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ΟΥΔΕΙΣ ἀρνεῖται εἶναι ὅτι τὸ Λαϊκὸν Κόμμα κάμνει ἐν προκειμένῳ ποιάν τινα κομματικὴν ἐκμετάλλευσιν.

Καὶ οὐδεὶς πρέπει νὰ ἀρνηθῇ ὅτι τὸ θέμα ἐνώπιον τοῦ ὁποίου καλεῖται νὰ ἀποφανθῇ ὁ λαὸς δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ ἡ ἐκλογὴ τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας. Θὰ πρέπει ἑπομένως νὰ ἐπικρατήσῃ ψυχραιμία καὶ νηφαλιότης, ἵνα κατανοηθῇ σαφῶς ὅτι ἡ Ἑλλὰς διεξάγει ἐκλογὰς διὰ τὴν ἀνάδειξιν πολιτικῆς ἡγεσίας. Ἐὰν ἡ πολιτικὴ ἡγεσία θὰ δρᾷ καὶ θὰ μοχθῇ διὰ τὴν συγκρότησιν κράτους ὑπὸ Βασιλευομένην ἢ ἀβασίλευτον Δημοκρατίαν τοῦτο θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τοῦ δημοψηφίσματος. Ὅλα ἄλλωστε τὰ δημοκρατικὰ πολιτεύματα εἶναι ἄριστα, ἀρκεῖ οἱ πολιτικοὶ νὰ ἴστανται εἰς τὸ ὕψος των καὶ νὰ εἶναι ἀντάξιοι καὶ τοῦ μεγάλου λαοῦ μας καὶ τῶν κρισιμωτάτων καιρῶν.

Διὰ τοῦτο βασιλόφρονες καὶ μή, ὅλοι οἱ Ἕλληνες, πλὴν τῶν γνωστῶν ἀδελφῶν τῶν Βουλγάρων, θὰ πρέπει νὰ κάμουν τὴν δέουσαν ἐπιλογὴν μεταξὺ τῶν ἱκανῶν πολιτικῶν τῆς χώρας.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀτυχῶς δὲν δύναται τοὐλάχιστον τὴν αὐτὴν ἡμέραν νὰ ἐκφράσῃ συγχρόνως τὴν προτίμησίν του τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν πολιτειακήν. Μᾶς λέγουν αἴφνης, ἰδίᾳ εἰς τὴν ὕπαιθρον: «Θέλομεν Βασιλέα καὶ Βενιζέλον, Παπανδρέου καὶ Κανελλόπουλον». Τοὺς ἀπαντῶμεν: Διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς μας τὸ Δημοψήφισμα θὰ γίνῃ μετεκλογικῶς. Σήμερον θὰ κριθῇ ἡ καλυτέρα πολιτικὴ ἡγεσία. Ἐκεῖνο ποὺ ἐνδιαφέρει εἶναι ἡ ταχυτέρα διενέργεια τοῦ Δημοψηφίσματος, τὴν ὁποίαν τολμῶμεν νὰ εἴπωμεν θὰ ἐπιδιώξουν ταχύτερον καὶ αὐτοὶ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος πάντες οἱ ἄλλοι ἐθνικόφρονες. Τὸ διατὶ θὰ συμβῇ τοῦτο καὶ τὸ τί δέον νὰ πράξῃ ὁ ἐθνικόφρων ψηφοφόρος εἶνε θέματα τὰ ὁποῖα θὰ μᾶς ἀπασχολήσουν εἰς ἑπόμενα ἄρθρα.

Ο ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΓΟΝΑΤΑ

ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΑΒΡΑΑΜ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

Τὴν 11ην πρωϊνὴν τῆς Κυριακῆς ἀπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου ὡμίλησε πρὸς τὸν Πατραϊκὸν λαὸν ὁ διαπρεπὴς συμπολίτης καὶ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος Ἐθνικῶν Φιλελευθέρων κ. Στ. Γονατᾶς. Ἀρκετὸν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ὁμιλίας, εἰς τὴν πλατείαν Γεωργίου Α'. ἤρχισαν νὰ συρρέουν ἐκ πάσης διευθύνσεως πυκνὰ πλήθη ἐθνικοφρόνων πολιτῶν, τὰ ὁποῖα ἐντὸς ὀλίγου κατέκλυσαν τὸν χῶρον της, παρέχοντα εἰκόνα ἐπιβλητικῆς συγκεντρώσεως, παλλομένης ἀπὸ ἐνθουσιασμόν. Ὄγκος λαοῦ ἀνάλογος πρὸς τὴν ἐπιβλητικότητα προηγουμένων συγκεντρώσεων τῶν Ἐθνικοφρόνων ἡγετῶν καὶ ἐνθουσιασμός, τοῦ ὁποίου ἡ ἔκφρασις ἀνέδιδεν εἰς ἐξαιρετικῶς ὑψηλὸν τόνον τὰ βαθύτερα αἰσθήματα τῆς παλλομένης ἐθνικῆς ψυχῆς.

Ὁ κ. Γονατᾶς ἀφίκετο περὶ τὴν 11ην π.μ. συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ὑποψηφίων τοῦ κόμματός του ἐν τῷ Νομῷ μας κ. κ. Θεοδ. Στεφανοπούλου καὶ Πολ. Οἰκονομίδη, τοῦ ὑποψηφίου τοῦ συνδυασμοῦ Ἠλείας κ. Παπαγιαννοπούλου καὶ πολλῶν παραγόντων καὶ φίλων του. Ἡ ἐμφάνισίς του εἰς τὸ φευαγιὲ τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου ἐχαιρετίσθη διὰ παρατεταμένων χειροκροτημάτων καὶ ἐπευφημιῶν, αἱ ὁποῖαι καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ λόγου του ὑπῆρξαν ἰδιαιτέρως ἔντονοι καὶ αἱ ὁποῖαι ὡλοκλήρωσαν τὴν γενικὴν εἰκόνα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τοῦ πλήθους μὲ τὴν ἐπακολουθήσασαν ὁμιλίαν τοῦ ἐκ τῶν ἐπιτελῶν τοῦ κόμματος καὶ πρώην ὑπουργοῦ κ. Ν. Ἀβραάμ.

Ὁ κ. Γονατᾶς ἀρχόμενος τοῦ λόγου του, εἶπε τὰ ἑξῆς:

—Ἐγκαινιάζω τὴν προεκλογικήν περιοδείαν μου ἀπὸ τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν. Εἶναι ἡ σημαμασία τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν, ἡ ὁποία μὲ ὁδηγεῖ εἰς τοῦτο, διότι ἡ πρωτεύουσα αὐτὴ τῆς Πελοποννήσου ἐπρωταστάτησε πάντοτε εἰς τοὺς Ἐθνικοὺς ἀγῶνας παλαιότερον καὶ εἰς τοὺς πολιτικοὺς ἀγῶνας ,κατόπιν. Ἀλλ' ἐπὶ πλέον αἰσθάνομαι τὴν θέρμην τῆς καταγωγῆς μου. Τὰ ὀστᾶ τῆς μητρός μου ἀναπαύονται εἰς τὸνεκροταφεῖον τῆς ἀκμαίας πόλεως. Ὅσον καὶ ἂν ἡ πολυκύμαντος ζωή μου μὲ ἀπεμάκρυνε τῶν Πατρῶν, ἡ νοσταλγία παραμένει.

Αἱ ἐπικείμεναι ἐκλογαὶ δὲν ἔχουν τὴν σημασίαν τῶν συνήθων ἐκλογῶν τὰς ὁποίας διεξηγήσαμεν μέχρι τοῦδε· δὲν πρόκειται περὶ κομματικῆς ἐπικρατήσεως αὐτοῦ ἢ ἐκείνου τοῦ πολιτικοῦ κόμματος ἢ κάν περὶ ἐπιλύσεως τοῦ καθεστωτικοῦ μας ζητήματος. Πρόκειται περὶ διατηρήσεως ἢ ἀνατροπῆς τοῦ κοινωνικοῦ μας καθεστῶτος.

Ἐτόνισεν ἐν συνεχείᾳ ὅτι δὲν συμφέρει ἡ διαίρεσις τοῦ ἐθνικοφρονος κόσμου προκειμένου νὰ δοθῇ ἡ μάχη κατὰ τῶν ἐσω-

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Ο κ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ ΔΗΛΟΙ ΟΤΙ ΔΕΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙΤΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΕΚ ΤΩΝ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΝ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΜΠΕΒΙΝ

ΤΟ ΕΑΜ ΑΠΕΙΛΕΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Μετὰ τὰς γνωστὰς δηλώσεις του ὁ κ Γ. Καφαντάρης ὑπέβαλε πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τὴν παραίτησίν του. Εἰς ὁμοίαν ἐνέργειαν προέβησαν καὶ οἱ φίλοι του ὑπουργοὶ κ.κ. Νόβας, Μπουρδάρας, Εὐριπαῖος καὶ Μερκούρης. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, ὁμιλῶν σχετικῶς πρὸς δημοσιογράφους, ἐδήλωσεν, ὅτι οὐδόλως δημιουργεῖται Κυβερνητικὸν ζήτημα, ἡ Κυβέρνησις δὲ, παραμένουσα εἰς τὴν ἀρχήν, προχωρεῖ κατὰ τὰ ὑπεσχημένα, εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν τὴν 31ην Μαρτίου. Ὁ κ. Σοφούλης προσέθεσεν, ὅτι ἔχει ἤδη τακτοποιήσει τὸ ζήτημα τῶν κενῶν Ὑπουργείων, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ τῶν Δημοσίων Ἔργων ἀναλαμβάνει ὁ κ. Χαβίνης τῶν ΤΤΤ ὁ κ.Μαχᾶς, τῆς Παιδείας ὁκ. Μαῦρος τῶν Οἰκονομικῶν ὁ κ. Βαρβαζάνης. τοῦ Ἐφοδιασμοῦ ὁκ. Εὐελπίδης καὶ τὸ τῆς Ἀεροπορίας ὁ στρατηγὸς Μανέτας.

Οἱ νέοι ὑπουργοὶ δὲν πρόκειται κἂν νὰ ὁρκισθοῦν, διότι ὁρίζονται ἁπλῶς ὡς προσωρινοὶ ἀναπληρωταί. Ἐκ τῶν Ὑπουργῶν τῆς λεγομένης «ἀντιστάσεως» ὁ κ. Πελτέκης ἐδήλωσαν, ὅτι θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, θεωρῶν ἀνήθικον νὰ συμμερισθῇ τὴν τύχην τῶν ἀποχωρούντων ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, τὴν ὁποίαν θὰ προσπαθήσῃ νὰ ἐνισχύσῃ ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως καὶ τὴν ὑστάτην στιγμὴν ἐξευρεθῇ λύσις, ἐπιτρέπουσα τὴν ἐκφρασιν τῆς λαϊκῆς ἐτυμηγορίας.

Ἐν τῷ μεταξὺ κατέστη σαφές, ὅτι θὰ ἐπιδιωχθῇ μὲν ἡ διεξαγωγὴ τῶν ἐκλογῶν κατὰ τὴν 3ην Μαρτίου ὑπὸ τῆς ἐκκαθαρισθείσης Κυβερνήσεως Σοφούλη, ἀλλ' ὅτι εἰς οἱανδήποτε περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐλειφανίζετο ὡς κλονιζομένη, ἢ ὡς διστάζουσα νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἐθνικὸν τῆς καθήκον εἶναι ἐτοίμη ἤδη ὑπηρεσιακὴ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία θὰ ἀνελάμβανεν ἀμέσως τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν. Τονίζεται ἐπίσης, ὅτι ἔχουν ληφθῆ ὅλαι αἱ ἀπαιτούμεναι ἀποφάσεις διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ συνεργασθοῦν ὅλαι αἱ διαθέσιμοι Ἑλληνικαὶ καὶ Βρεταννικαὶ δυνάμεις.

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ κ. ΜΠΕΒΙΝ

Τὸ πλῆρες κείμενον τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κ. Μπέβιν εἰς τὸ μήνυμα τοῦ κ. Σοφούλη ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἔλαβα, διὰ τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, τὸ ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν ἐκλογῶν μήνυμά σας τῆς 2ας Μαρτίου. Μετὰ λύπης μου ἐσημείωσα τὴν ἀπόφασιν τῶν στοιχείων τῆς Ἀριστερᾶς παρατάξεως ἐν Ἑλλάδι ὅπως ἀπόσχουν ἀπὸ τὰς ἐκλογάς. Ἀποχὴ ἐκ τῶν ἐκλογῶν ὑπὸ τὰς συνηθέκας αὐτὰς δὲν δύναται παρὰ νὰ σημαίνῃ ὅτι τὰ ἐνδιαφερόμενα κόμματα πιστεύουν ὅτι δὲν τυγχάνουν λαϊκῆς ὑποστηρίξεως καὶ δὲν νομίζω ὅτι παραμυία ἀποχὴ δύναται νὰ ἀποτελέσῃ αἰτίαν διὰ ν' ἀρνηθῶμεν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκλέξῃ τὴν ἰδικήν του Κυβέρνησιν σύμφωνα μὲ τὴν ἰδίαν του ἐλευθέραν θέλησιν. Μέχρις ὅτου διεξαχθοῦν αἱ ἐκλογαὶ δὲν ὑπάρχει δυνατότης νὰ γνωρίσωμεν ποῖα εἶναι τὰ πραγματικὰ αἰσθήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος συνεβούλευσε πάντοτε, ἀπὸ μέρους της, ὅτι αἱ ἐκλογαὶ θὰ ἔπρεπε νὰ διεξαχθοῦν κατὰ τὸ δυνατὸν ἐνωρίτερον.

Ἐξεπλάγην μεγάλως ἐκ τῆς δηλώσεώς σας ὅτι αἱ ἑνοποιοὶ ὀργανώσεις τῆς «Χ» θὰ ἐνισχυθοῦν ὑπὸ τοῦ συνόλου σχεδὸν τῆς ἀστυνομίας καὶ τῆς χωροφυλακῆς. Παρομοία κατάστασις δὲν προκύπτει ἀπὸ τὰς ἐκθέσεις τὰς ὁποίας ἔλαβα, καὶ εἶμαι β